

3.0 উদ্দেশ্যাবলী :

এই পাঠ্যক্রমগুলি শেষ করার পিছত শিক্ষার্থীর শ্রবণ, কথন, পঠন আৰু লিখন বিদ্যাত ব্যৱহাৰগত বা আচৰণগত পৰিৱৰ্তন দেখা দিব। তেওঁলোকে

- 3.1 দৈনন্দিন জীৱনৰ কথা-বতৰাব উপৰি অন্য অসমীয়া ভাষাত দিয়া মধ্যৰ বক্তৃতা, অনাত্মাৰ, দুৰদৰ্শনৰ বাতৰি, খেল আদিৰ চলন্ত বিৱৰণ অথবা কোনো সাহিত্য বা সংস্কৃতি বিষয়ক আলোচনা শুনিলে তাৰ অৰ্থ সুন্দৰভাৱে বজি পাব (শ্রবণ);
- 3.2 দৈনন্দিন জীৱনৰ কথা-বতৰাত অংশ প্ৰহণ কৰাব উপৰি সাধাৰণ বিষয়ত দহজনৰ আগত থিয় দি স্পষ্ট ভাষাত বক্তৃতা দিব অথবা বিবাদমান বিষয়ত যুক্তি দৰ্শাৰ পাৰিব, দেখা বা শুনা ঘটনাৰ বিৱৰণ খণ্ডবাক্য, পটন্তৰ ব্যৱহাৰ কৰি সাৰলীলভাৱে দিব পাৰিব আৰু কৰিতা আবৃত্তি কৰিব পাৰিব (কথন);
- 3.3 বাতৰি কাকত আৰু দুৰদৰ্শনৰ পৰ্যাত লিখা কথাৰ উপৰি পুৰণি আৰু আধুনিক লিখিত সাহিত্য পঢ়ি নিজে বুজিব আৰু আনক বুজাৰ পাৰিব, বিজ্ঞান, সমাজবিদ্যা, গণিত, প্রাণীবিদ্যা আদি ব্যৱহাৰিক বিষয়ৰ পাঠ্যপুঁথি সলসলীয়াকৈ পঢ়িব পাৰিব আৰু হাতে লিখা চিঠি, দলিল, বেচা-কি঳া বচিদ, বিভিন্ন ধাৰণৰ বিল খৰচৰ হিচাপ আদি ভালকৈ পঢ়িব পাৰিব (পঠন); আৰু
- 3.4 ব্যৱহাৰিক জীৱনৰ চিঠিপত্ৰ, হিচাপ নিকাচ আদিৰ উপৰি নানা ধৰণৰ আৰেদন পত্ৰ, জাননীয়গোহাবি, স্মৰক্ষমানপত্ৰ আৰু বাতৰি কাকতৰ কাৰণে সংক্ষেপে বাতৰি লিখিব পাৰিব আৰু সুলিলিত আৰু মনোজ্ঞ ভাষাত জতুৱা ঠাঁচ সহ বচনা, সাহিত্যৰ সমালোচনা আদি লিখাৰ লগাতে দীঘল কথাক চমুকৈ আৰু জটিল, তত্ত্বগত্বৰ বিষয়ক বহলাই ব্যাখ্যা কৰিব পাৰিব। (লিখন)।

এইবিলাকৰ উপৰি শিক্ষার্থীয়ে তেওঁলোকৰ চাল-চলনত সামাজিক মূল্যবোধৰ পৰিচয়, পাৰিপার্শ্বিক জগতৰ জ্ঞান ব্যৱহাৰিক জীৱনৰ অভিজ্ঞতা আৰু এজন সুনাগবিক আৰু পৰিপূৰ্ণ ব্যক্তিত্বৰ সকলো লক্ষণ ফুটাই তুলিব।

4.0 মূল্যায়ন বিৱৰণ :

পাঠ্যক্রমগুলিত উল্লেখ কৰা উদ্দেশ্যাবলীৰ লগত সামঞ্জস্য বাখি বিদ্যার্থীৰ শিক্ষা আহৰণৰ মূল্যায়ন কৰা হ'ব। প্রথম দুটা বিদ্যা, অৰ্থাৎ শ্রবণ আৰু কথন বিদ্যাৰ মূল্যায়ন কেৱল শিক্ষকে চাই দিয়া অনুশীলনী শৰ্থস্বত্ত্ব ব যোগেদিহে কৰা হ'ব। বাকী দুটা বিদ্যাৰ মূল্যায়ন লিখিত প্ৰশ্নপত্ৰৰ জৰিয়তে কৰা হ'ব। প্ৰশ্নপত্ৰৰ নম্বৰ বিভাজন এনে ধৰণৰ হ'ব।

বিভিন্ন গোটৰ	নম্বৰ
মূল্যাংকন	
পঠন	45
লিখন	40
ব্যাকৰণ	15
মুঠ	100

5.0 পাঠ্যত্রাণিকার ভাব বিতরণ :

5.1 শ্রেণি :

শ্রেণি বিদ্যার পুরিপুষ্টিসাধনৰ বাবে কোনো বিশেষ পাঠ যুগ্মতোৱা নহয়। বিদ্যার্থীসকলে নিতো নিয়মিতভাৱে আকাশবাণী আৰু দূৰদৰ্শনে কৰা বাতৰি শুনিব, মাজে মাজে খেল, উৎসৱ আদিৰ চলন্ত বিৱৰণিও শুনিব। তেওঁলোকে বিভিন্ন পৰিৱেশত, যেনে— হাই উচ্চমিৰ মাজত, খেল, উৎসৱ আদিৰ চলন্ত বিৱৰণিও বিভিন্নজনৰ সৰু বা ডাঙৰ, লেহেম বা খৰকৈ কোৱা কথা-বতৰা শুনি তাৰ মৰ্ম উদ্বাব কৰাৰ প্ৰয়াস কৰিব। মুখামুখি যোগাযোগ শ্চিত্পঞ্চস্তুত ত্ৰজন্মস্তুপালসং কাৰ্যসূচীত শিক্ষক আৰু সহপাঠীৰ কথা মনযোগ সহকাৰে শুনাৰ অভ্যাস কৰিব। পাঠত অস্তৰ্ভুক্ত কথা কোনোবাই পঢ়িলে তাকো একাগণপতীয়াভাৱে শুনিব। বজাই ব্যৱহাৰ কৰা শুৱলা শব্দাবলী, খণ্ডবাক্য, জতুৱা-ঠাঁচ, প্ৰচলন আদি নিজৰ আয়ত্তৰ ভিতৰলৈ আনিবলৈ যত্ন কৰিব। প্ৰসিদ্ধ বজাৰ বজ্রতা দিয়াৰ দং অনুসৰণ কৰিবৰ যত্ন কৰিব। সাধাৰণ জ্ঞান বড়াবৰ কাৰণে তেওঁলোকে কাণ খুলি ৰাখিব।

5.2 কথন

কথন বিদ্যার পৰিপুষ্টিসাধনৰ কাৰণেও কোনো বিশেষ পাঠ যুগ্মতোৱা নহয়। বিদ্যার্থীসকলে মান্য অসমীয়া ভাষাত মনৰ ভাৱ প্ৰকাশ কৰাৰ প্ৰতি বিশেষ যত্নপৰ হ'ব। আকাশবাণী আৰু দূৰদৰ্শনৰ বাতৰিৰ সংক্ষেপ বিৱৰণ তেওঁলোকে ঘৰৰ অন্য ব্যক্তিৰ আগত পুনৰ উপস্থাপন কৰিব। নিজে দেখা ঘটনা বা মনোৰঞ্জক কাহিনী মান্য অসমীয়া ভাষাত আনক শুনাৰ যত্ন কৰিব। গাঁৱত বা গুচৰ-পাজৰৰ সভা সমিতিত ভাষণ দিয়াৰ আৰু তৰ্ক বিৰাম দিব পাৰে তাৰ অংশ গ্ৰহণ কৰিব। কথা যাতে স্পষ্ট আৰু সাৱলীল হয়, প্ৰয়োজনীয় ঠাইত লঘু বা গুৰু বিৰাম দিব পাৰে তাৰ প্ৰতি চকু দিব। বজ্রব্য যাতে খেলিমেলি নহৈ যুক্তিপূৰ্ণ হয়, আগৰ কথাৰ লগত পিছৰ কথা মিলে তাৰ প্ৰতি বিশেষ মনোযোগী হ'ব। বিশেষ মনোযোগী হ'ব। প্ৰসিদ্ধ বজাৰ বজ্রতা দিয়াৰ শৈলী অনুসৰণ কৰিব। শ্ৰোতাই বজ্রাৰ কথা বুজি পাইছেনে নাই, তেওঁ বজ্রাৰ সমান গতিৰে অৰ্থবোধন কৰিছে নে নাই তাৰ প্ৰতিগ্ৰিষ্ঠ মনোযোগ দিবলৈ অভ্যাস কৰিব। মুখামুখি যোগাযোগ কাৰ্যসূচীত শিক্ষকক প্ৰশান্ত কৰি আলোচ্য বিষয়ৰ ওপৰত টোকা দি বা যুক্তি সহকাৰে নিজৰ মতামত আনৰ আগত উপস্থাপন কৰি নিজৰ অস্তিত্ব প্ৰতিপন্থ কৰিবৰ যত্ন কৰিব। কথা কওঁতে শুৱলা শব্দ, অৰ্থপূৰ্ণ খণ্ডবাক্য, জতুৱা ঠাঁচ, যথাযথ উপমা, পটস্তৰ, প্ৰচলন আদি ব্যৱহাৰ কৰিবৰ প্ৰয়াস কৰিব। বিদ্যার্থীয়ে মনত ৰাখিব যে কথা কোৱাটোৱেই বাক-পটুতা নহয়, বজ্রব্য আনৰ মনোগ্ৰাহীকৈ উপস্থাপন কৰিব পৰাটোহে মূল কথা।

5.3 পঠন :

পঠন বিদ্যার পুৰিপুষ্টি লাভৰ ক্ষেত্ৰত পাঠ্যত্ৰাণিকাত সম্বৰিষ্ট পাঠসমূহ শিক্ষার্থীসকলৰ আগত থাকিব। পাঠসমূহ নিয়াৰিকৈ পঢ়িবৰ কাৰণে শিক্ষার্থীসকলে তলত উল্লেখ কৰা কথাকেইটা লৈ লক্ষ্য ৰাখি সাৰধানে আগবঢ়িলে যথেষ্ট সুফল পাৰ বুলি আশা কৰিব পাৰি।

পাঠসমূহ আৰম্ভণিৰে পৰা ধীৰে ধীৰে ডাঙৰকৈ মাতি মাতি যাতে ধৰানিবোৰ স্পষ্টৰূপে কাণত বাজে। এনে প্ৰচেষ্টাই উচ্চাৰণ স্পষ্ট কৰাৰ লগতে পঠন বিষয়ক বুজি পোৱাত সহায় কৰে। ডাঙৰকৈ পাঢ়াৰ পৰোক্ষলাভ হ'ল বাহিৰ হাইউচমিৰে পঢ়েতাৰ মন টানি নিব নোৱাৰিব।

পঠি যাওতে যতি চিনসমূহৰ ওপৰত বিশেষ গুৰুত্ব দি পঠিৰ যাতে বাক্যৰ মূল ভাবৰ স্পষ্ট ধাৰণা হয়। যতিসমূহলৈ আওকাণ কৰিলে পাঠ্য বিষয় বুজিব নোৱাৰিব আৰু ফলত পঠনৰ আনন্দ লাভ কৰিব নোৱাবিলে এই পাঠ্য অধ্যয়নৰ মূল উদ্দেশ্য ব্যাহত হ'ব।

এবাৰ ধীৰ গতিৰে ডাঙৰকৈ পঢ়াৰ অভ্যাস হ'লৈ লাহে লাহে মৌনভাৱে পঢ়াৰ অভ্যাস কৰিব। মৌন পটন অভ্যাসে পাঠ্য বিষয় খৰকৈ পঠিৰ পৰা কৰাৰ লগে লগে বিষয়বস্তু বুজি মনত ৰখাতো সহায় কৰে।

ইয়াত পৰিবেশন কৰা হৈছে যাতে ছা৤্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সহজ চুটি আৰু মন ছুই যাৰ পৰা বিষয়েৰে আৰস্ত কৰিব পাৰে। ফলত বিষয়বস্তুৰ লগত পৰিচয় হোৱাৰ লগতে সমসাময়িক অসমীয়া ভাষাৰ অতি প্ৰয়োজনীয় উপাদানসমূহৰ যথোপযুক্ত প্ৰয়োগৰ বিষয়ে জানিব পাৰিব আৰু সময়ত উপযুক্ত স্থানত ব্যৱহাৰ কৰিবলৈও শিকিব।

এই পাঠ্যক্ৰমণিকাত পোণপটীয়াকৈ ব্যাকবণ শিকোৱাৰ ব্যৱস্থা নাই। কিন্তু পাঠসমূহৰ মাজতেই ব্যাকবণৰ শিকিবলগীয়া বিষয়সমূহ এনেভাৱে সমীক্ষিত কৰা হৈছে যাতে বিদ্যার্থীয়ে আজানিত ভাবেই সেইবোৰৰ প্ৰয়োগ শিকিব পাৰে।

পঠন পাঠ্যসমূহৰ মাজত নানা সৰু সৰু প্ৰশ্ন সুমুৰাই দিয়া হৈছে। শিক্ষার্থীয়ে প্ৰতিটো পাঠৰ একাচোৱা পঠি তলত দিয়া প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ নিজে নিজেই কৰি গ'লে বিষয়বস্তু ভালকৈ আয়ত্ত কৰিব পাৰে। প্ৰতিটো পাঠৰ শেষত নানা ধৰণৰ অনুশীলনী দিয়া হৈছে। সেইবোৰ নিয়মিতভাৱে অভ্যাস কৰিলে পাঠসমূহৰ বোধ সম্পূৰ্ণ হ'ব।

এই পাঠসমূহে বিদ্যার্থীক সাহিত্যৰ বিভিন্ন বিভাগৰ লগত পৰিচয় কৰোৱাৰ লগতে বিজ্ঞান, সমাজ বিজ্ঞান, পৰিৱেশ বিজ্ঞান আদি বিভিন্ন বিভাগৰ লেখাৰ শৈলীৰ লগত পৰিচয় কৰাই দিয়া হ'ব। লগতে পাঠসমূহে আৰু তলত দিয়া অনুশীলনীসমূহে বিদ্যার্থীৰ সমাৰ্থক, ভিন্নাৰ্থক, বিপৰীতাৰ্থক, দ্ব্যৰ্থক শব্দৰ জ্ঞানো বচ্চাৰ বুলি আশা কৰিব।

5.4 লিখনঃ

লিখন বিদ্যাৰ পৰিপুষ্টি সাধনৰ নিমিত্তে নিৰ্ধাৰিত পাঠ্যপুথিখন বহুল পৰিমাণে সহায়ক হ'ব। পাঠ্যপুথিত সমীক্ষিত পাঠসমূহে শিক্ষার্থীক বিভিন্ন ধৰণৰ লেখাৰ শৈলীৰ লগত পৰিচিত কৰাৰ আৰু লগতে এক বলিষ্ঠ শব্দ-সন্তুষ্টিৰ গৰাকী কৰি তুলিব। সেই পাঠসমূহ ভালকৈ অনুধাৰন কৰিলে কেনেকৈ শক্তিশালী ভাষা প্ৰয়োগ কৰিব পাৰি সেই কথা ভালদৰে জানিব পাৰিব। বিদ্যার্থীক লিখন বিদ্যাত পটু কৰিবৰ নিমিত্তে তলত দিয়া কথাকেইটাৰ অনুশীলনৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া হৈছেঃ

- 5.5.1 কেনেকৈ প্ৰশ্নত বিচৰামতে সৰ্টিক শচৰঙ্গ কন্দৰঙ্গ মন্দৰঙ্গ উত্তৰ দিব লাগে,
- 5.5.2 লেখা কেনেকৈ আৰস্ত কৰিব লাগে, কেনেকৈ তাক বিকশিত কৰিব লাগে আৰু কেনেকৈ সামৰিব লাগে,
- 5.5.3 যতি চিন কেনেকৈ দিব লাগে আৰু পৰিচেছে বিভাজন কেনেকৈ কৰিব লাগে,
- ভাবৰ সাৱলীলতা কেনেকৈ বক্ষা কৰিব লাগে,
- 5.5.4 আনৰ কথা প্ৰত্যক্ষ আৰু পৰোক্ষ উক্তিত কেনেকৈ প্ৰকাশ কৰিব লাগে,

- 5.5.5 সংলাপ কেনেকৈ লিখিব লাগে,
- 5.5.6 গাদটীকা, প্রস্তরগঞ্জী, উল্লেখ কৰা পুঁথি বা প্রতিবেদন আদি কেনেকৈ বর্ণনাত নির্দেশিত শব্দসমূহজৰ কৰিব লাগে,
- 5.5.7 বহুল কথা কেনেকৈ সংক্ষেপে লিখিব লাগে আৰু তাৰিক কথা কেনেকৈ ব্যাখ্যা কৰিব লাগে,
- 5.5.8 শব্দচয়ন, খণ্ডবাক্য, জতুৱা ঠাঁচ, পটস্তৰ, উপমা আদি ব্যৱহাৰ কৰি লেখা কেনেকৈ বসাল আৰু মনোগ্রাহী কৰি তুলিব পাৰি,
- 5.5.9 কবিতা, কথাকবিতা, জীৱনী সাহিত্য, ব্যঙ্গ সাহিত্য, বুৰঞ্জী সাহিত্য, প্ৰবন্ধ, সংবাদ পৰিবেশন, বিজ্ঞাপন, নিৰিদা, প্রতিবেদন আদি কেনেকৈ লিখিব লাগে,
- 5.5.10 বিভিন্ন ধৰণৰ ব্যন্তিগ্ৰাত চিঠি বা সম্পাদকীয় চিঠি কেনেকৈ লিখা হয়,
- 5.5.11 বিভিন্ন ধৰণৰ আবেদন পত্ৰ, চৰকাৰী অফিচত কৰা টোকা, প্ৰেছ বিজ্ঞপ্তি আদি কেনেকৈ লিখিব লাগে,
- 5.5.12 দলিল, নামজাৰি, বেচাকিনা ৰচিদ, হিচাপ গ্ৰন্থসমূহজনপং দানপত্ৰ আদি কেনেকৈ লিখিব লাগে।

5.5 ব্যাকৰণ :

এই পাঠ্যক্ৰমণিকাত ব্যাকৰণ আনুষ্ঠানিকভাৱে শিকোৱা হয়। তাৰ কাৰণে কোনো নিৰ্দিষ্ট পুঁথি নাই। ব্যাকৰণৰ জানিবলগীয়া বিষয়বোৰ বিভিন্ন পাঠৰ মাজত সুমুৰাই থোৱা হৈছে। বিদ্যাৰ্থীসকলে পাঠসমূহ আৰু তাৰ তলত দিয়া অনুশীলনীসমূহ ভালদৰে কৰিলে ব্যাকৰণৰ বিষয়বোৰ, বিশেষকৈ সেইবোৰৰ প্ৰয়োগ সম্পর্কে ভালদৰে জানিব পাৰিব। ব্যাকৰণ সম্পৰ্কীয় প্ৰশ্ন যুগ্মত কৰোঁতেও সেইবোৰৰ প্ৰয়োগিক দিশসমূহলৈ চকু ৰাখিহো কৰা হ'ব।

6.0 পাঠমালা :

জাতীয় মুকলি বিদ্বিদ্যালয়ৰ ভাষা-শিক্ষাৰ উদ্দেশ্যাবলী আগত বাবি এই পাঠসমূহ যুগ্মত কৰা হৈছে। ইয়াত, : ৰ অনুপাতত ইতিপূৰ্বে প্ৰকাশিত লেখা আৰু নতুনকৈ লিখাই লোৱা প্ৰবন্ধ আৰু চিঠি-পত্ৰ, নথি-পত্ৰ, আদি সম্বৰিষ্ট কৰা হৈছে। লেখাসমূহ চয়ন কৰোঁতে (ব) লেখকৰ প্ৰসিদ্ধি, (চ) লেখাৰ কাল, (৳) বাস্তীয় ভিত্তিত ধাৰ্য কৰা গুৰুত্ব শব্দসমূহজনপং সম্ভজনপংজনপং, (চৰ) জতুৱা-ঠাঁচ, প্ৰচল আদিৰ সমৃদ্ধি, (গু) বিষয়বস্তৰ বৈচিত্ৰ, (ছ) প্ৰতিনিধিত্বমূলক লেখাৰ শৈলী আৰু (জ্ঞ) কিছুমান ব্যৱহাৰিক বিষয়ৰ চানেকি আদি বিষয়ৰ ওপৰত চকু ৰখা হৈছে।

এই পাঠমালাল দুটা খণ্ডত বিভক্ত। ভাষা আৰু বিষয়বস্তৰ জটিলতাৰ দৃষ্টিকোণৰ পৰা এই খণ্ডকেইটা সজোৱা হৈছে। প্ৰতিটো খণ্ডতে বিভিন্ন বিষয়ৰ কথাবস্তৰ সামৰা হৈছে যাতে পাঠবোৰ একে ধৰণৰ আৰু আমনিদায়ক নহয়।

6.1 প্ৰথম খণ্ড

ভাষা-শিক্ষাৰ মূল কৌশল শ্ৰবণ, কথন, পঠন আৰু লিখন আয়ত্ব কৰাৰ লগতে শিক্ষাৰ্থীয়ে যাতে পদ্য, গদ্য, বচনা, কথা কবিতা, চূটি গল্প, প্ৰ-পত্ৰ আদি সাহিত্যৰ বিভিন্ন আকাৰ বা ৰপৰ মাধ্যমেৰে মানুহৰ ব্যন্তিগ্ৰাত আৰু সামাজিক জীৱনৰ আৱশ্যকীয় অভিজ্ঞতা লাভ কৰে সেই উদ্দেশ্য সাৰোগত কৰি দেশপ্ৰেম, পৰোপকাৰ, অৱগণ-অভিজ্ঞতা, সময়ৰ মূল্য প্ৰদান কৰা আৰু চৰকাৰী কাৰ্যালয়লৈ আৱশ্যকীয় কৰ্মৰ বাবে যোগাযোগ কৰা বিষয়বস্তৰ এই ভাগত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে।

ছন্দোবন্ধ সরস কবিতার কাব্যিক সৌন্দর্য উপভোগ করোৱা, তাৰ মাজেৰে ছাত্ৰজীৱনতে জীৱন-সম্বল ঘটোৱা, কথা কবিতা, চুটি গল্প, দেশপ্ৰেমিক তথা নেতৃস্থানীয় লোকৰ জীৱনাদৰ্শৰ মাজেৰে চৰিত্ৰ গঠনৰ সুযোগ প্ৰহণ কৰা, পৰিৱেশ সংৰক্ষণ বা প্ৰদুষণৰ জুলস্ত সমস্যা সমাধানৰ উপায় আঙুলিওৱা, স্বাধীনতা অৰ্জনৰ উদ্দেশ্য বোধগম্য কৰোৱা, স্বাধীনতা আন্দোলনত অসমৰ অৱদান, অসমৰ সংস্কৃতিৰ আভাস দিয়া আৰু বাজহ সম্পৰ্কীয় নথি-পত্ৰৰ লগত পৰিচয় ঘটোৱাৰ উদ্দেশ্যে এই খণ্ডৰ বিষয়বস্তু সন্নিৰিষ্ট কৰা হৈছে।

6.2 জাতীয় খণ্ড

পুৰণি ভাষা সাহিত্য সংস্কৃতি সংৰক্ষণৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত পুৰণি কবিতা, জীৱনী সাহিত্য, ব্যঙ্গ সাহিত্য বচনা অনুষ্ঠান সম্পৰ্কীয় আলোচনা, বাতৰি কাকত পঢ়াৰ অভ্যাস আৰু তাৰ যোগেৰে সমাজৰ আৱশ্যকীয় কৰ্তব্যৰ প্ৰতি জনগণৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি জনমত গঢ়ি তোলা গণতান্ত্ৰিক দেশৰ দাৰী কৰাৰ পদ্ধতি চৰ্চা কৰাৰলৈ, সাহিত্যৰ আল এটা ভাগ নাটকৰ সৈতে শিক্ষার্থীৰ পৰিচয় ঘটোৱা আৰু তাৰ মাজেৰে মূল্যবোধ শিক্ষা দিয়াৰ অৱশ্যে এটি নাটকীয় দৃশ্য এই খণ্ডত সন্নিৰিষ্ট কৰা হৈছে। জাতীয় তথা ৰাষ্ট্ৰীয় ঐক্য গঠনৰ দৃষ্টিকোণৰ পৰাও প্ৰবন্ধ ইয়াত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে।

বৈজ্ঞানিক আৱিষ্কাৰ তথা বিজ্ঞানৰ দানযোগে সৰল-সহজ আৰু ক্ষিপ্ত গতিৰে ছপোৱা আৰু প্ৰচাৰ কৰা মাধ্যমৰ ব্যৱহাৰ, ধৰ্ম-নিৰপেক্ষতাৰ শিক্ষা দিয়া, বিশ্ব মানবীয় অধিকাৰৰ সন্তোষ দিয়া, স্বদেশ প্ৰেমৰ অনুভূতি বটোৱা, ধৰনি কবিতাৰ আস্বাদন দিয়া, অসমীয়া যুগান্তকাৰী পুৰণি গদ্য, বুৰঞ্জী গদ্য সংৰক্ষণৰ উদ্দেশ্য পূৰণ কৰা। বাতৰি কাকতৰ আদৰ্শ স্থানীয় সম্পাদকীয় আৰ্হিৰ মাজেৰে বাতৰি কাকত সম্পাদনাৰ প্ৰতি শিক্ষার্থীৰ মন আকৰ্ষণ কৰাৰ প্ৰয়াসেৰে এই খণ্ডত পাঠ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে।

7.0 মধ্যৱতীকালীন অনুশীলনী (Assignment)

পাঠমালাৰ প্ৰতিটো খণ্ডৰ শেষত একোটাকৈ মধ্যৱতীকালীন অনুশীলনী শৃঙ্খলানুসংজৰণ থাকিব। বিদ্যার্থীসকলে প্ৰতিটো খণ্ড অধ্যয়ন কৰাৰ পিছত শেষৰ পিলে দিয়া অনুশীলনীৰ উন্নৰ কৰি কৃত্পক্ষলৈ প্ৰেৰণ কৰিব। কৃত্পক্ষলৈ সেইবোৰ মূল্যায়ন কৰি ফলাফল প্ৰতিজন বিদ্যার্থীৰ তন্তুজন্মন্ত্রজন্ম ত সুচিত কৰিব। চতুৰ্থ অনুশীলনী দাখিল কৰাৰ পিছতহে বিদ্যার্থী চূড়ান্ত পৰীক্ষাত বহিবলৈ যোগ্য বিবেচিত হ'ব।

8.0 পাঠমালাৰ চতুৰ্থ খণ্ডৰ শেষৰফালে এখন আদৰ্শৰ প্ৰশাপত্ৰ সন্নিৰিষ্ট থাকিব। এই প্ৰশাপত্ৰৰ কপ বেখা অনুসৰি নতুন প্ৰশাপত্ৰ তৈয়াৰ কৰি বিদ্যার্থীসকলক উন্নৰ কৰিবলৈ দিয়া হ'ব। বিদ্যার্থীসকলে আদৰ্শ প্ৰশাপত্ৰখন— অতিৰিক্ত অনুশীলনী হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিব।

9.0 মূল্যায়ন আঁচনি (Marking Scheme)

জাতীয় মুকলি বিদ্যালয়ৰ অন্যান্য বিষয়ৰ মূল্যায়ন আঁচনিৰ কৰাৰেখা অনুসৰণ কৰি অসমীয়া ভাষা আহৰণৰ মূল্যায়ন কৰা হচ্ছ। তাৰ থূলমূল কৰাৰেখা এনেধৰণৰ :

মুঠ নম্বৰ : 100

প্ৰশাপত্ৰ : এখন

সময় : তিনিঘণ্টা

Nepali

Code No. 231

१. औचित्य

भाषा स्वयं एक विषय हुँदा हुँदै अरु विषयको निम्नि माध्यम पनि हो । यसलाई विषयको रूपमा सिके पनि अरु विषय जान्नमा पनि मदत मिल्छ । भाषा दुइ प्रकारले प्रयोग गरिन्छ- बोलेर, लेखेर । भाषा प्रथमतः बोलीकै स्वाभाविक रूपको हुन्छ ।

यहाँ नेपाली भाषाको पाठ्यक्रम प्रस्तुत छ, यस भित्र भाषिक प्रचलनका चारै तरीकाहरु समाविष्ट छन्- ती हुन्- सुन्, बोल्नु, पढनु र लेखनु । यसद्वारा तार्किक चिन्तन गर्ने, विश्लेषण गर्ने र साहित्यको रसास्वादन गर्ने मानसिकताको विकासतर्फ पनि ध्यान राखिएको छ ।

प्रवेशका निम्नि अपेक्षित स्तरः-

- यस पाठ्यक्रमको अध्ययन गर्न थाल्न अघि विद्यार्थीहरुमा निम्न योग्यता भएको अपेक्षा राखिन्छ-
- क) सामान्य स्तरका गद्य-पद्यको सहज प्रकारले पढन सक्ने ।
- ख) आफ्नो भावनालाई बोलेर अथवा लेखेर व्यक्त गर्ने-
- ग) व्याकरणगत केही सामान्य भूलहरु
- घ) कम्तीमा दुइ हजार शब्दहरु बुझन र १५०० शब्दहरु प्रयोग गर्न सक्ने-

२. उद्देश्य-

यहाँ परेका ४ प्रमुख भागको उद्देश्य यसरी राखिएको छ-

सुन्ने-

भाषा सुनेर यसको साहित्यिक तथा व्यावहारिक रूपको अर्थ ग्रहण ।

बोलेर-

कुरा गर्न, कुनै विषयमा भाषण बा वर्णन गर्न सक्नु ।

कविता राम्ररी बाँच्न सक्नु ।

पढनु-

- पाठ्य सामग्रीका व्याब्द्वारिक अथवा साहित्यिक अर्थ ग्रहण गर्नु ।
- साहित्यको रसास्वादनमा अभिरुची उत्पन्न गर्नु ।
- भाषाद्वारा विविध विषयको अभिव्यक्ति क्षमता बढाउनु ।
- विद्यार्थीहरुलाई उच्चतर शिक्षा लिने क्षमता बढाउनु ।
- जीवन सापेक्ष भाव विकास यस भाषाको महत्त्व बुझाउनु ।
- तालीका, संक्षिप्तता आदिको व्याख्या गर्न र बुझन सक्नु ।

लेखन-

- पत्र लेखन सक्नु ।
- निबन्ध प्रबन्ध लेखन सक्नु ।
- + सारांश, व्याख्या, अनुच्छेद आदि लेखन ।
- लघु कथा, समान्वार, निवेदन आदि लेखन सक्नु ।
- सूची तयार गर्न सक्नु ।

व्याकरण-

- व्याकरणका अत्यावश्यक अङ्गहरूको ज्ञान ।
- व्याकरणको सही प्रयोग ।
- लेखनमा व्याकरणगत कठिनाइ हटाउनु ।
- सबै ठाउँमा व्याकरणगत शुद्धताको बोध हुनु ।

अक्त्र विवरण

विषय	अङ्ग
१. पद्नु	४५
२. लेख्नु	४०
३. व्याकरण	१५
जम्मा	१००

पाठ्यक्रम विवरण

लक्ष्य-

विद्यार्थीहरूले मौखिक अभिव्यक्ति राम्ररी बुझन सक्ने लक्ष्यले यो पाठ्यक्रम तयार पारिएको छ ।

भागका अंशहरूमा-

- शब्दहरू ।
- वलाधात, स्वराधात, संहिता, निपात, काकु आदि ।
- बातचीत, भाषण, वक्तव्य, प्रश्न, तर्क-वितर्क आदिको ज्ञान ।

बोलाई-

लक्ष्य-

विद्यार्थीहरूले बोलेर आफ्ना सम्पूर्ण विचारहरू व्यक्त गर्न सक्नु भन्ने मूल उद्देश्य रहेको छ । उनीहरूमा अभिव्यक्ति, क्षमता साथै आत्म विश्वास बढन सकोस् ।

- ठीक उच्चारण ।
- उच्चारण उपाय ।
- कविता वाचन ।
- भाषण दिनु, बातचीत गर्नु ।
- वर्णन गर्नु ।
- भूमिका निर्वाह गर्नु, आदि ।

पढाई-

साहित्यिक विधामा प्रयुक्त भाषाको स्वरूप र महत्वबाटे बोध गराउनु तथा यस दिशामा उनीहरूलाई सचेत बनाउनु यसको लक्ष्य हो ।

यहाँ दिइएका रचनाकार तथा उनका कृतिहरू:-

- भानुभक्त आचार्य - भक्तमप्ला
- मास्टर मित्रसेन थापा- गोरखाली जाति
- पुष्पलाल उपाध्याय - सिकारुप्रति
- डा. शान्ति छेत्री - एउटा चिट्ठी परेवालाई
- गुरु प्रसाद मैनाली - नासो
- अच्छा राई 'रसिक' - भुँडी
- बाबुलाल प्रधान- सुप्रदीप्त मान्यवर नेपाल तारा, नेपाल प्रताप वर्द्धक, श्री तेजिंड शेर्पा
- सानुभाई शर्मा - आँखा
- लक्ष्मीप्रसाद देवकोटा - बेलामा
- विश्वेश्वरप्रसाद कोइराला - सिपाही
- रामकृष्ण शर्मा - जीवन र साहित्य

- हरिप्रसाद 'गोखा' राई - मेरो एउटा नागा हुकी
- मनबहादुर मुखिया - त्रिकोण
- डा. जगत छेत्री - पद्मा
- रामलाल अधिकारी - नेपाली सरकारी कामकाजको भाषा
- सानु लामा - मृगतृष्णा
- लेखनाथ पौड्याल - नैतिक दृष्टान्त
- लक्ष्मीप्रसाद देवकोटा - गरीब
- माधवप्रसाद घिमिरे - कलमबीर
- पारसमणि प्रधान - कवि र कविता
- तुलसी बहादुर छेत्री - साहित्यिक होली
- अगमसिंह गिरी - चियावारीका शहीदहरू
- हरिभक्त कटुवाल - उत्तरतिर कस करायो
- भूषि शेरचन - शहीदहरूको सम्भन्नामा
- तुलसीराम शर्मा 'कश्यप' - आमा

सूची- पत्र, आलेख आदिको व्याख्या

लेखाइ-

विभिन्न आवश्यकताहरु पूर्ण गर्न मौलिक रूपमा विद्यार्थीहरु सक्षम बन्न सक्नु भन्ने उद्देश्यले यहाँ यी कुराहरु समावेश गरिएको छ ।

- कसरी लेखन्,
- पत्रका रूपहरु (औपचारिक/अनौपचारिक)
- पत्रको लेखने विधि र भागहरू
- पत्र/निवेदन लेखन
- अनुच्छेद, स्वरूप र लेखन
- भाव विस्तार
- भाव संक्षेपण/विस्तारण
- निबन्धका भेदहरू
- निबन्ध लेखन विधि

- सारांश विधि
- समाचार, कथाहरूको संक्षेपीकरण
- तालिका, सूची, संक्षिप्तताको रचना गर्ने विधि

व्याकरण

भाषाको समुचित प्रयोग उचित ठाउँम उचित भाषा प्रयोगको महत्व बुझाउनु यस भागको उद्देश्य हो ।

यस भागमा विशेषरूपले यी विषयमा ध्यान दिइएको छ -

- नेपाली भाषा र यसको स्थिति ।
- नेपाली भाषाको मानकता, यसको वर्ण व्यवस्था, मात्रा, विराम आदि चिन्हहरू ।
- शब्दका भेद, बनावट ।
- संज्ञा, विशेषण, क्रिया, क्रिया-विशेषण आदि ।
- शब्द सरचनामा, व्युत्पादकता प्रत्यय, सन्धि, समास, उपसर्ग आदि ।
- पर्यायवाची, विलोम, अनेकार्थक, वारधारा, लोकोक्ति आदि ।
- कर्ता, कर्म, क्रिया आदि ।
- संयुक्तवाक्य, मिश्रवाक्य आदि ।

यहाँ स्वतन्त्र व्याकरणको पाठ्यक्रम छैन । दिक्क लाग्ने व्याकरणको पाठ घोकाइ यहाँ छैन । प्रसङ्गका कुराहरुमा व्याकरणको चर्चा गरेर विद्यार्थीलाई परोक्षरूपमा व्याकरणको बोध गराइने कोशिष मात्र गरिएको छ । यस पाठ्यक्रमको यो एक विशेषता रहेको छ ।

Malayalam

Code No. 232

ଅନୁମୂଲିକ

യുക്താ യുക്തത

ഓപ്പൻ സകുളിംഗ് എന്ന നിലയിൽ സാമ്പദായിക രീതിയിലുള്ള കൂൺ മുറിയും അധ്യാപകനും പഠനാന്തരീക്ഷവും ഇവിടെ സംഗതമല്ല. സ്വയം പഠനത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അധ്യാപകർ അഭാവത്തിലും പാഠഭാഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാനാവശ്യമായ വിശദീകരണങ്ങളും അവതരണരീതിയും ഒരോ പഠനത്തിലും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാപരമായ കഴിവുകളും സാഹിത്യാവബോധവും ഐളുപ്പത്തിൽ കൈവരിക്കാൻ ഈ രീതി സഹായകമാവും. കുടുതൽ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ച് കരുതാർജിക്കാനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളും പാഠങ്ങളോടൊപ്പം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതോക്കെ വേണ്ടവിധം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുമല്ലോ.

ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ

* ശ്രവണം

മാധ്യമങ്ങളിൽ നിന്ന് ആവശ്യമായ വിവരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

ഒപ്പചാരികവും അന്റപചാരികവുമായ ഭാഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് ആശയങ്ങൾ സ്ഥാംഗീകരിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

ഭാഷണസന്ദർഭങ്ങളിൽ നിന്ന് അപരിചിതപദങ്ങളുടെ ആശയം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

വിവിധ കലാപരിപാടികൾ ആശയഗ്രഹണത്താട്ട ആസ്പദിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

* ഭാഷണം

ഉച്ചാരണനിയമങ്ങൾ ദീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുവാനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

നല്ല ഭാഷ സംസാരിക്കുവാനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

കവിതകളും ഗാനങ്ങളും താളനിബഖമായി ചൊല്ലാനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

ഭാഷണമരൂപകൾ പാലിച്ച് ഒപ്പചാരികവും അന്റപചാരികവുമായ ഭാഷണങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

* പാരായണം

സാഹിത്യകൃതികളും വ്യവഹാരരൂപങ്ങളും അർത്ഥഗ്രഹണത്താട്ട വായിക്കാനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

മനവായനയിലും ശ്രദ്ധവായനയിലും കഴിവു നേടുന്നു.

വിജ്ഞാന സമാർജ്ജനത്തിനും മാനസികകാല്പാന്നത്തിനും വേണ്ടി വായിക്കാനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിന്ന് അപരിചിത പദപ്രയോഗങ്ങളുടെ ആശയം ഉൾക്കൊ

നിജലഭ്യു, വിജ്ഞാനകോശം എന്നിവയിൽ നിന്നും വിവരസാങ്കേതിക മേഖലയിൽ നിന്നും വിവരങ്ങൾ സ്വാധൈത്തമാക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

* ലോപന

അഭിലഷണീയമായ വേഗത്തിൽ തെറ്റുകുടാതെ എഴുതാനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

പദ്ധതി, വാക്യാലം, വാക്യാലം എന്നിവ ദീക്ഷിച്ച് രചനകൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

ചിഹ്നം, വണ്ണികാകരണം എന്നിവ പാലിച്ച് എഴുതാനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

സർജാത്മകരചനകളിലും ദൈനംദിന ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യവഹാര രൂപങ്ങളുടെ രചനകളിലും ഏർപ്പെടാനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

* വ്യാകരണ

വ്യാകരണം അഭിരൂപിച്ചു ചെയ്യുന്നതിനും വാക്യാലം അഭിരൂപിച്ചു ചെയ്യുന്നതിനും കഴിവു നേടുന്നു.

* സ്വയം പഠന

നിജലഭ്യു, സാഹിത്യചരിത്രം തുടങ്ങിയ പ്രമാണഗമനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

ചുന്നതകങ്ങൾ വായിച്ച് കുറിപ്പേഴ്താനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

* ഭാഷാപ്രയോഗ

വ്യവഹാരഭാഷ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

* പദ്ധതിപ്രയോഗം

ഉപസർജങ്ങൾ, പ്രത്യയങ്ങൾ, ഘടകങ്ങൾ എന്നിവ ചേർത്ത് പദ്ധതിപ്രയോഗിനും അഭിരൂപിച്ചു ചെയ്യുന്നതിനും കഴിവു നേടുന്നു.

ഭാഷയിലെ പ്രയോഗങ്ങൾ, ശ്ലോകൾ, ചൊല്ലുകൾ തുടങ്ങിയവ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനും കഴിവു നേടുന്നു.

* ആസ്വാദന

ചുവർത്തിക്കു താളം, ഇളം മുതലായവയുടെ ഭംഗി ആസ്വാദിക്കാനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

വിവിധ സാഹിത്യരൂപങ്ങളുടെ ഭംഗിയും അർത്ഥസൂചനകളും ആസ്വാദിക്കിനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു.

ഭാഷയിലെ അലങ്കാരങ്ങളും ബിംബകൾപെനകളും ആസ്വാദിക്കാനുള്ള കഴിവും

ചതായായും അവസ്ഥാങ്ങളും

ഭാഷ പറിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ധാരാളമായി തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ക്ഷേമപരമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ മലയാളത്താൽ പാശ്ചാത്യം പ്രബോധിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ മലയാള ഭാഷാ പഠനം നിർബന്ധമാണ്. ഈ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ കീഴിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ തൊഴിൽ ലഭിക്കുന്നുമെങ്കിൽ മലയാളം പഠിച്ചിരിക്കുന്നും എന്ന നിലപാട് സർക്കാർ വിശ്വജാപനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ പ്രതിഫലനം സകാരുസ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കും എത്തിപ്പേണ്ടിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആയതാനാൽ മലയാളഭാഷാ പഠനം വാദ്യാരത്മാക്ഷരക്കു വ്യൂമാവിലാകുകയില്ലോ.

ഒയാഗ്യതയ്ക്കുള്ള മാനദാനം :

14 വയസ്സ്

പാശ്ചാത്യ ഭാഷയിൽ മിതമായ വേഗതയോടെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ തന്ത്രം അർത്ഥത്തിലും ആശയത്തിലും ഗ്രഹിക്കുന്നതിന്

സന്തം ആശയങ്ങൾ തെറ്റുകൂടാതെ മറ്റൊരാൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നതുകൂടെ രീതിയിൽ വ്യക്തമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന്

‘ബൈനംദിന വ്യവഹാരത്തിനു പറ്റിയ പദാവലി പ്രയോഗിക്കുന്നതിന്
നാടൻപാട്ടുകളും കമകളും കവിതകളും വായിച്ച് ആസാദിക്കുന്നതിന്

ഭാഷയിലെ ചിഹ്നങ്ങളുടെ സുചിത്തം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്

ക്ലാസ്സുകളിൽ പാശ്ചാത്യഭാഷയും ചോദ്യങ്ങളും ശാസ്ത്രാഭ്യാസവും

ആശയങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ചു പറയുന്നതിന്

നിരലണ്ണം, സാഹിത്യ ചരിത്രം തുടങ്ങിയ പ്രമാണഗമനങ്ങളും ഇതര പുസ്തകങ്ങളും

‘പ്രയോജനപ്പെട്ടതുന്നതിന്

മാല്യമമായി : മലയാളം

കൊഴ്സിന്റെ കാലാവധി : 5 വർഷം

മുല്യനിർണ്ണയം :

സ്കില്ലും : 80%

ട്ടൂട്ടർ മാർക്കസ് അംഗീസർമെന്റ് : 20%

ചൗഡ പദ്ധതി :

ചരീക്ഷാ പദ്ധതി :

1) അദ്യന്തര മുലയനിർണ്ണയം

2) ബാഹ്യപരീക്ഷ : 80

നിജയത്തിനുള്ള മാനദണ്ഡം : 33% ഓരോ വിഷയത്തിലും